

נישות החסידות

עלון מס' 2 | פרשת מטות | תמוז ה'תשפ"ב

פניני חיזוק לנשים
עפ"י רבינו נחמן מברסלב זיע"א ותלמידיו
כפי שלמדנו עט"ר מוהרא"ש זיע"א

זמני השבת: הדלקת נרות (40 דק) 19:03 | שקיעה 19:43 | צאת שבת ר"ת 20:57

שלי ושלכם שולה הוא

גב' צ. בטונאשוילי

זו לא סתם מליצה
כי מאחורי אדם גדול
ניצבת אישה אמיצה.

צדקנית וצנועה במעשיה
עיתותיה הוקדשו כולם
לבעלה הצדיק היודע
את כל עולן להקדיש לעולם.

וכך בפשיטות מוחלטת
מעולם לא התהלכה בגדולות
תמיד בשמחה ואינה מתרעמת
התרחקה מחיי מותרות.

ואם חשבת לעצמך,
כי שלמות זו
היא נחלת ה"מעבר לים"
אז שתדעי שלא בשמים היא
וכמוה נוכל כך כולם.

נכון שמרחק עצום הוא
בין הרצוי למצוי
אך הנה דוגמא, הוכחה
ויש לנו דמות לחיקוי.

על שאר מידותיה תקראי לך
בסמוך לציון הקדוש
וכמוה גם את תתעלי לך-
תבקשי, בדמות מוהרא"ש!

לרגל יום הילולת הרבנית

יחנא שפרה שיק ע"ה

אשת עט"ר אדמו"ר מוהרא"ש זיע"א

פניני הפרשה

הרב אברהם נאור שליט"א

- פרשת מטות**
- א.** התורה הקדושה מלמדת את החובה לשמור על כל היוצא מפינו, וחומרת האיסור לעבור על נדר או שבועה, כי לכל מילה היוצאת מפה שלנו יש כח חזק מאוד, וכל מילה עושה פעולות גדולות ברוחניות ובגשמיות.
- ב.** לכן כל אישה צריכה לנצל את הכח הזה לטובתה, לדבר רק דיבורים טובים עם כל הסובבים אותה, ובפרט עם הבעל והילדים, כי אין לנו מושג איזה פעולות טובות זה פועל, אם נאמר לילד מילה טובה, כמה הוא עזר לנו, כמה הוא חכם, או כל מחמאה אחרת, היום שלו כבר אחר לגמרי, ולפעמים חיים שלמים יכולים להשתנות בגלל מילה אחת,
- ג.** אם אישה אומרת לבעלה - "בעלי היקר תוכל בבקשה לעזור לי...", בוודאי הוא ירצה לעזור... אם תאמרי לו "ממש עשה לי טוב שהכנת לי קפה", הלימוד/הפצה/עבודה שלו כבר יהיה אחרת לגמרי, וגם את תרוויחי כמוכן.
- ד.** ולהיפך ח"ו, ילד ששומע דברים רעים על עצמו, יכול להרוס את כל החיים שלו, כי אם הוא לא שווה כלום למה הוא צריך להתאמץ???, בעל ששומע קללות או צעקות, כבר אין לו חשק לשום דבר.
- ה. מוהרא"ש מוסיף ומחדש שבדרך כלל נדרים ושבועות באים מכעס ועצבים, הילד לא נתן לאמא לישון אז היא נשבעת שתעשה לו כך וכך, ולא חושבת על חומרת האיסור, שאם עוברים על איסור נדרים ושבועות זה כמו עבודה זרה (תנא דבי אליהו) וכן "בעוון נדרים בניים מתים כשהם קטנים" ח"ו ח"ו
- ו. אומר מוהרא"ש לכן באה התורה ללמד אותנו שאם נעקור את הכעס מעצמנו, ולפני שנכעס נחשוב רגע נוסף, מה יצא לנו מזה? מה נרוויח? אדרבה עם מילה טובה נרוויח פי 1000!!! ממילא כבר לא ניכשל באיסור נדרים ושבועות.
- בין המצרים**
- א.** ימי בין המצרים שהתחילו ביום ראשון למשך ג' שבועות עד ט' באב, הם ימי אבל על חורבן בית המקדש, ויש בהם הלכות רבות שצריך ללמוד ולדעת.
- ב.** אולם מוהרא"ש תמיד אומר שימים אלו אינם ימי עצבות, מטרת האבל היא להוציא מזה מוסר השכל, כמה חמור שנאת חנם, שבשביל שטויות כאלו, שזרקו אדם מחתונה שכבר הגיע אליה (קמצא ובר קמצא) נגרם החורבן, ועל ידי שנזכיר לעצמינו כל שנה את חומרת איסור שנאת חנם ונרבה באהבת חנם, נזכה להביא את הגאולה.
- ג.** אך אדרבה ימים אלו הם ימים קדושים מאוד, ודווקא בגלל זה התלבש עליהם הסטרא אחרא, כי אם עם ישראל היו מנצלים את הימים האלו, היו זוכים לפעול הרבה ישועות, כי 21 (כ"א) ימי בין המצרים כמניין שם קדוש (אהי"ה) שהוא שם של תשובה אמיתית, ואמר המגיד ממזריטש, על הפסוק "כל רודפיה השיגוה בין המצרים" - כל רודף י"ה - מי שירדוף את ה' ימצאנו בימי בין המצרים.
- ד.** ומסופר שפעם הגיע הצדיק הקדוש "החזוה מלובלין" להתארח בעיר אחת, והכינו לו מיטה חדשה לכבודו, (כי אם היה ישן על מיטה של אחרים, בדרך כלל היה אומר שהיא דוקרת אותו...) וכששכב עליה צעק מיד "היא דוקרת, דוקרת", ושאלו אותו הרי היא חדשה, והשיב הצדיק, "היא מכה אותי עם מרה שחורה" כי המיטה נבנתה על ידי אדם ירא שמים, אך נבנתה בימי בין המצרים ואותו האיש היה בעצבות ואבלות גדולה בימים אלו, וזו הסיבה שלא יכל הצדיק לישון עליה.
- ה.** לכן בימים אלו נתעסק בחסד אחת לשניה, ונרבה באהבה ואחדות, ובעז"ה נזכה בקרוב ממש לראות בבניין ביהמ"ק.

לכן אין לך מה להסתכל על נשים אחרות, את צריכה להסתכל רק על עצמך, ולחפש ולמצוא את הטוב שיש בך, ולא להתבלבל מאף אחת אחרת, ואז תהיי הכי מוצלחת (שרת תרומה תשע"ג)

פניני החינוך

גב' ר. גרמה

פניני הלכה

הרב הלל אמדי שליט"א

הלכות שביעית - הפסד פירות שביעית

הקדמה: מאחר ואנו נמצאים עמוק בתוך עונת הקיץ שבה ב"ה מצויים פירות רבים, מינים ממינים שונים והרבה שואלים מה דינם לגבי קדושת שביעית וכיצד צריך לנהוג, אמרנו להביא בפני הקוראות כמה הלכות חשובות הנוגעות בעניין ושווה שנפיק מכך את מירב התועלת.

א. נאמר בתורה לגבי מצוות שביעית "כי יובל היא קודש תהיה לכם" ודרשו חז"ל מה היא קודש אף תבואתה קודש ודבר זה בא לידי ביטוי בכמה אופנים.

1. דרך אכילת הפירות

2. שמירתם מהפסד

3. מכירתם, ועוד, וכפי שנבאר בהמשך

ב. קדושת שביעית חלה על גידולי הארץ המיוחדים לאכילת אדם או למאכל בהמה או המיוחדים לצורך תשמיש אדם, כגון סיכה או צביעה וכן הדלקת נר או רפואת האדם.

ג. כל דין קדושת שביעית הם בפירות של ישראל שגדלו בקרקע של ישראל בארץ ישראל אבל קרקעות של גויים אפילו בארץ ישראל אין בהם קדושת שביעית, ולכן מצוי מאוד בצידי דרכים גויים שמוכרים פירות הגדלים בשטח השייך לגוי וממילא יהיה מותר לקנות מהם ללא צורך לשמור על קדושת שביעית, והוא הדין בפירות הנקנים בחנויות המוכרות פירות וירקות המכונים "שמיטה לחומרה" וראוי לבדוק שיש פיקוח הלכתי על מקומות אלו כגון תעודת כשרות וכדו'.

ד. יש להזהר ולשים לב כשקונים במקומות כאלו, דפעמים מלבד פירות נכרי מוכרים "אוצר בית דין" שפירות אלו קדושים בקדושת שביעית ויש לנהוג בהם קדושת כפי שיבואר לקמן.

ה. קליפות מפרות הגדלים בחצרות הבית או מאוצר בית דין וראויים למאכל אדם או בהמה, חלה עליהם קדושת שביעית, כגון קליפות תפוח עץ, אגס, וכדו'. אסור לזרוקן כמו שהן לפח האשפה, אלא יכרוך אותם בנייר או בנילון (ועדיף שתי כיסויים) ויניחן בפח האשפה שאז אינו מפסידן בידיים אלא רק גורם להפסד ואין איסור הפסד בגרמא. ויש מחמירים לייחד פח מיוחד לקליפות שביעית אבל גם בפח זה יש להזהר לא לזרוק כמות שהן דלפעמים ישנם קליפות שכבר הרקיבו וכאשר זורק כעת קליפות טובות גורם להפסד בידיים.

ו. קליפות של בננה מאוצר בית דין כיון שראויות למאכל בהמה נוהג בהם קדושת שביעית ולכן יזהרו בהם כנ"ל

ואי"ה בעלונים הבאים נמשיך לבאר את דינים אלו שילוו אותנו עד לאמצע שנה הבאה

נתחיל לעסוק באתגר הדור, גיל ההתבגרות, שבו החברים הופכים להיות מרכז עולמו של הנער, תקופת ההתבגרות היא תקופה זמנית ועוברת. בגיל זה הנער בוחן מחדש את הערכים עליהם הוא גדל. הניסיון שלנו כהורים, זה ההתגברות (הנשימה הארוכה). ליצור לנער, סביבה מוגנת ואוהבת לתת להם תשומת לב לשמור על הקשר איתם לרדת אליהם ופחות לבקר אותם.

ילדים לא יזכרו מה קניתם להם, הם יזכרו מה נתתם להם להרגיש.

הילדים זו המתנה היקרה שקיבלנו מהבורא יתברך. צריכים למצוא את הזמן לתת להם את תשומת הלב לדבר איתם ולהתעניין בכל אשר עובר עליהם. עלינו לדעת שכרגע בגיל זה הנער מונע על ידי מערכת רגשית לא מאוזנת. להעניש, להשפיל, או להפעיל סנקציות, לא יועיל ועוד חס ושלום נגרם לו לעוד סיבות להתפתות לרחוב, לחברים הרעים ולפגעי הטכנולוגיה. גיל זה אינו קל מכל הבחינות, הנער, עובר שינויים, פתאום גדל, יש לו דעות, ביקורת, רוצה להחליט בעצמו ולא כל החלטותיו מתבססות על דעת ישרה. לנו כואב ומצער מאוד כשהנער, הילד שלנו עושה טעויות, מתמרד וכו'. צריך להבין, שלדור הזה יש ניסיונות שונים, מהניסיונות שהיו לנו. כל דור וקליפת העמלק המיוחדת שלו.

זה הנער מונע על ידי מערכת רגשית לא מאוזנת. להעניש, להשפיל, או להפעיל סנקציות, לא יועיל ועוד חס ושלום נגרם לו לעוד סיבות להתפתות לרחוב, לחברים הרעים ולפגעי הטכנולוגיה. גיל זה אינו קל מכל הבחינות, הנער, עובר שינויים, פתאום גדל, יש לו דעות, ביקורת, רוצה להחליט בעצמו ולא כל החלטותיו מתבססות על דעת ישרה. לנו כואב ומצער מאוד כשהנער, הילד שלנו עושה טעויות, מתמרד וכו'. צריך להבין, שלדור הזה יש ניסיונות שונים, מהניסיונות שהיו לנו. כל דור וקליפת העמלק המיוחדת שלו.

חלק מהקבלה וההכלה הנדרשת מאתנו, ההורים, זה היכולת להבין ולקבל אותנו, להתייחס אליו כשותף לחינוך של עצמו. ההורים בשלב זה כבר לא יכולים להחליט בשביל הנער או לקבוע לו. אלא לתת לו את המקום, כדי שנוכל יחד לחזק את הקשר בינו ולצאת מהלחץ החינוכי.

גם כאשר השקענו, נתנו, הכלנו והבנו והתוצאה .. לא כפי שציפינו, אלא שונה בתכלית, צריך לדעת לא להלחם, למצוא כוחות נפש, להתאזר בסבלנות, להאמין בנער ובעזה"ת יקרה פה תהליך טוב, כמו שמוהרא"ש אומר "מלימון תעשה לימונדה".

המצויאות, מנחיתה עלינו כל מיני ניסיונות, חשוב לשים את הדגש, שיאפשר לנו לבחור, מתי ואיך להגיב. אם נלך בדרך שמעט מהאור דוחה הרבה מהחושך, נקח את הטוב את ה"עשה טוב", יהיו לנו פחות התמודדויות, מתחים והתנגדויות עם הנער.

קשר טוב ואוהב עם ההורים, יכול להציל את הנער. ההורים אינם הבעיה אך בכוח ההורים להפוך לפתרון.

כמו שמוהרא"ש אומר "חינוך אמיתי בילדים מתחיל עם עצמו כי ההורים הם הדמות והדוגמה לילדים הילדים, הנוער המתמודד, הם נשמה יהודית אשר

נתלככה, כיהלום נוצץ, אשר התלכלך בוץ ואבק. תפקידנו כהורים, לנקות את הבוץ, ללטש את היהלום, עד שינצוץ מחדש. זה לא קל, אך עם חיפוש הנקודות הטובות, הלימוד זכות על הנער, להאיר את הנקודות הטובות, האמיתיות, לא להסתכל בשיפוטיות, אלא לראות את הניסיונות הקטנים, שכן מצליח לעבור ולעמוד בהם, נצליח לקרבו אלינו.

המפיצים היקרים, אשר מפיצים את דעת רבנו לכל הרחוקים, מעניקים להם, מדברים איתם, מכילים אותם עם המון סבלנות ואהבה. כך צריך לנהוג גם עם הילדים שלנו, לא להתבלבל שנולדו בבתי חרדיים, מוסדות תורניים, שהציפייה שלנו מהם אחרת, שנראה שבעצם הכל מובן, והילדים יודעים מה מצופה מהם ואולי אנו חושבים שאותם לא צריך לחזק. בנקודת זמן זו. כשהנער מתמודד, מתמרד, הוא במצב שצריך לקרבו. כרגע עושה בחירות לא נכונות, לא טובות. אנו כהורים צריכים, כמו המפיצים, לקרב את בנו (בלי שום קשר למעשים שלו) על מנת לתת לו את המרחב ותחושת העצמאות לבחור. המשימה אינה פשוטה, קשה להבליג, לשתוק, יש לנער השפעה על שאר אחיו. צעקות, גערות, שיפוטיות, לא יקדמו ויקרבו, להיפך, דרך התוכחה שניתן, (שאינה נשמעת כלל) תגרום לנער להתרחק יותר. לדוגמא ילד שבא לשולחן השבת עם, פיג'מה או קפוצ'ון, זה לא איסור רק מנהג, מנהג ראוי בוודאי, אך לא מצדיק תגובות של צעקות, גערות מהאב, על הדרך בה מעז להגיע לשולחן השבת. מהמציאות שזה לא עוזר ... הדרך הנ"ל לא גורמת לילד לרוץ להחליף בגדים. זה תמיד נגמר ברע, או אפילו יציאה מהבית בטריקת דלת. המדד בתגובה שלנו צריך להיות, האם התגובה שלנו תתרום לקשר בינו ...? האם היא תשפר את היחסים בינו? רק אם נדאג שתגובתנו תהיה על דרך זו, של חיזוק הקשר ולא להיפך, דבר זה יועיל לטווח הארוך. היום, החוץ מאוד מפתה, צבעוני, ראוותני. מה יעשה הילד שלא יחטא? בחוץ השיח הוא, עם חיבוק, לחיצות ידיים, נער הזקוק לחום ואם לא יקבל זאת בבית יחפש זאת בחוץ. לסיכום, אנו ההורים מחויבים בשינוי תפיסה, לזכור לנער חסד נעוריו, חסד ילדותו, לא להתיימשך לעורר בנו מחדש את האהבה כלפיו, גם אם זה קשה ואז " כמים הפנים לפנים..." לא להתעסק עם הרע, נתמקד בטוב (מעט מהאור ...)

מזהיר"ש אומר שעבודת החינוך היא מעבודת קודש קדשים... אם היו בני אדם משקיעים בחינוך ילדיהם אזי היו רואים שמשתלמת ההשקעה, כי חינוך מוצלח בא רק אם מוסרים נפשם לילדים

ככל שנשקיע, נגלה מחדש, את אורו של היהלום האמיתי, שהוא שלנו.

פניני המעשיות

גב' ת. נאור

פנינה במעבח

גב' א. חילי

ובעיה לדבר רק אליו יתברך, ואז אין לנו כבר מה לפחד משום דבר שבעולם.

וכן עלינו לשים לב טוב מה היה רשום בדף מעל דיוקנו של אותו אדם שהוא הצדיק ש"בימי המלך הזה היה שלום" ובאמת הצדיק מלמדנו שצריך להיות בשלום ואחדות עם כלל נשמות ישראל ואז כבר לא נצטרך לפחד. וכתוב בספר המדות אות מריבה (ס' 10) "במקום מריבה שם השטן" כי אם יש מריבות אז הס"מ נכנס בינינו, ואז רודף אותנו עם צרות ובעיות ודמיונות, אבל השלום עליו נאמר: (משנה עוקצין פ' ג' משנה יב) "לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום". ששלום זה שמו של הקב"ה ובונה חומה שלא נותנת לס"מ להכנס בינינו, והשלום בונה לנו את הכלי לקבל ברכה והצלחה בחיים.

וברוך השם ביבנאל אנו מרגישים ביותר שזה הגן הנפלא שרבינו סיפר עליו. ובאמת בימי המלך שהוא הצדיק האמת היה תמיד אחדות ושלום שלזה דאג תמיד הצדיק לעשות שלום, וכן היה תמיד מחזק כל אחד שאם יש לו בעיה או צרה שלא יפחד אלא יתבודד הרבה אל הקב"ה ויזכה לישועה. ועלינו להמשיך גם עכשיו להיות דבוקים בצדיק ולהמשיך בדרך שהשאיר לנו, לזכור את עצותיו הקדושות ואז נוכל לחיות ביבנאל כמו בגן עדן ממש. כפי שמוהר"א"ש אמר תמיד שיבנאל זה גן עדן תחתון. ואף אחד לא ירדוף אותנו ולא יברח אותנו מן הגן.

הסיפור: מן מלך וכן שפחה שנתחלפו

מספר לנו רבינו ז"ל אודות הבן מלך האמת שלאחר כל תלאתיו מגיע למדינה שיש בה גן שנשאר מן המלך הראשון שהיה חכם גדול מאד. והגן נפלא מאד רק הבעיה: "כי כשנכנס בו אדם אזי תכף מתחילין שם לרדפו ורודפין אותו והוא צועק, והוא אינו יודע כלל ואינו רואה מי רודף אותו וכך הם רודפין אותו עד שמבריחין אותו מן הגן".
ורצו לבחון אותו האם הוא חכם ויוכל להכנס לגן הזה. והוא הלך לגן וראה "...שעומד שם אצל הגן אדם, והסתכל וראה, שלמעלה מעל האדם יש דף (לוח עץ), וכתוב שם, שזה האדם היה מלך לפני... ובימי המלך הזה היה שלום" והבין "שהכל תלוי בזה האדם שכשנכנסין לגן ורודפין אותו, אין צריכים לברח כלל רק לעמוד עצמו אצל האדם ועל-ידי זה ינצל". ומלמדנו מוהר"א"ש בפרוש נהרי אפרסמון שאותו המלך שבימיו היה שלום מרמז על הצדיק, שעל-ידי שמקורבים לצדיק האמת אפשר להנצל מהכל. ושאף אחד לא יוכל לעשות לנו שום רע. ואינו צריך לפחד משום דבר. כי כל מי שחטא נופל עליו פחדים מחמת עוונותיו שבוראים קליפות ומשחיתים שרוצים לנקום בו, ומנסים לגרש אותו מן הגן הנפלא. אך מי שמחזיק עצמו חזק בצדיק האמת ואינו נוטש אותו ואת עצותיו הקדושות שהשאיר לנו לכל החיים. איך מלא כל הארץ כבודו, ואיך שהכל ממנו יתברך מושגח בהשגחה פרטי פרטית. והרע הוא כסא לטוב וגם ברגעים הקשים נאמר "הכל לטובה" ואז נראה איך מתהפך לנו באמת הכל לטובה. וצריכים בכל צרה

מתכון לעוגת תפוחים מוצלחת למתכון:

- 6 תפוחים אדומים מתוקים קלופים וחתוכים לקוביות קטנות
 - 2 כוסות קמח אני עשיתי קמח כוסמין אפשר כל קמח
 - כוס של אינסטנט פודינג וניל
 - סוכר וניל אחת
 - רבע כפית קינמון שטוחה
 - 2 כוסות סוכר חום דמררה אפשר רגיל גם
 - אבקת אפייה אחת
 - צרור של אגוזי מלך שבורים כוס שמן
 - 6 ביצים קטנות או 4 גדולות
- אופן ההכנה:**
בקערה נשים את התפוחים שחתכנו נוסף את הסוכר ונערבב היטב את הסוכר הוניל גם הקינמון הקמח הפודינג האגוזי מלך השמן והביצים נערבב היטב אין בעוגה נוזלים כי התפוח מפריש את הנוזלים לבד אין צורך במיקסר אפשר לערבב ידני היטב עוגה מושלמת לשפוף את תערובת העוגה לתבנית ולפזר עוד אגוזי מלך שבורים מכניסים לתנור שחומם מראש 160 מעלות כמעט שעה לעקוב כל תנור שונה לקרר ולפזר אבקת סוכר

פניני מוהר"א

ספר תהילים כל שבוע, כל אישה צריכה התחזקות הנמצאת בספרי רבינו, ספרי מוהר"א"ש ושאר ספרים הקדושים.
אנחנו גם בוודאי חייבות בקיום התורה הקדושה, בזהירות בשמירת המצוות, בפרט הנוגעות לענייני הבית, כשרות, בשר וחלב, הפרשת חלה, ועוד...
ובנוסף מעלת האישה גדולה מאוד בכך ששולחת את בעלה ללמוד תורה, ומחנכת את ילדיה לכך, כמו שלמדונו חז"ל שבכך זוכות הנשים לעולם הבא. אישה שמתחזקת בתורה, נושאת עליה חן וחסד בעיני אלוהים ואדם, וממילא כבר לא חסר לה שום דבר, ומה שרק תרצה תקבל ותפעל בתפילותיה. אבל מדוע דווקא התורה היא שגורמת לחן? על כך בשבוע הבא בעז"ה

תתקבל אצלה, כך בדיוק אני צריכה למצוא חן בעיני ה' יתברך כדי שימלא את בקשותי!!
אבל איך מוצאים חן בעיני ה'?!
אומר רביה"ק **"דע, כי על ידי התורה נתקבלים כל התפילות וכל הבקשות, והחן והחשיבות של ישראל נתעלה ונתרומם בפני כל מי שצריכין, בין ברוחני ובין בגשמי"**
רבינו מגלה שהתורה היא שמעלה חן על לומדיה, כי התורה נקראת "יעלת חן", וממילא מוצאים חן בעיני הקב"ה, ומי שמוצאת חן בעיני הקב"ה כבר מסודרת גם בגשמיות בפני בני אדם.
נכון, אנחנו הנשים פטורות ממצוות "והגית בו יומם ולילה", אבל וודאי יש לנו חלק בתורה, אישה צריכה לדעת הלכות הנוגעות אליה, נשים כשרות גומרות

שרה היטיבה את צווארון חולצתה, לבה הלאם בחוזה, בעוד רגעים ספורים תציג את עצמה לפני המנהלת ותבקש לקבל את המשרה שכל כך רצתה. בארנקה נחה לה חתיכת הקלף עליה כתובות המילים "כסף וזהב חסד ואמת אלוף" כפי שגילה רבינו בספר המידות (אות חן סעיף ט') כסגולה לחן, ובפיה תפילה חרישית לבורא עולם שיתן לה חן בעיני המנהלת. אולם מחשבה טורדנית ניקרה במוחה, האם הקב"ה יקבל את התפילה שלי, הרי הרבה פעמים התפללתי ולא קיבלתי את מה שרציתי, האם הפעם תתקבל תפילתי???

והתשובה הגיעה מיד, הרי זה כל כך פשוט!!!, כמו שאני מקווה למצוא חן בעיני המנהלת, כדי שבקשתי

שיחת חברות

גבי ש. לוי

תעשי כל מה שביכולתך רק לתת תודה להקדוש ברוך הוא, ואז תראי איך שיתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד
(מכתב לנשים תמוז תשע"א)

אז יצאתי מעצמי לגמרי, עד שהתרוקנתי ולא הייתי מלאה! וכשהתרוקנתי ממש, פתאום נכנסה תקווה, נכנסה אמונה, נכנסה שמחה ורצון של התחדשות! נכנס הקב"ה בכבודו ובעצמו!!

כניראה שקוראים לזה גילוי אלוקות הכי פשוט שיש. כניראה שכשהכלי מלא בגועל, מלא טרונה מלא גאווה מלא עצבות מלא עצלות מלא מחלוקת פנימית מלא אשמה... וכו... אין מקום להכניס אפילו מעט טוב עד שלא מנקים ומרוקנים את כל הלא טוב.

מאחלת לי ולכן, שרוקן ונתרוקן בזמן כל יום כל רגע מחדש, בלי חלילה לשמוע בשורות קשות. שנתרוקן וניתן מקום להקב"ה לנהל ולהוביל אותנו, שנרפה קצת ונדע כי טוב ה'. שנעשה מקום למי שאמר והיה העולם, שנזכור תמיד לצאת מעצמינו ולהסתכל על תמונת חיינו מבחוץ, בלי להכנס יותר מידי בפנים, הרי גם ככה לא נבין כלום פה בעולם ההסתרה הזה. שנחיה רק באמונה ובשמחה פנימית אמיתית. מאחלת לי ולכן שלום בעצמינו שלום בביתנו!

שלום עם הבעלים שלנו!!!! התחלות חדשות כל הזמן, שנפסיק להיות צודקות, ושנהיה חכמות!

כי שלום רצה ה'. אוהבת אתכן המון. מחכה לקבל אתכן פני משיח פה בארץ הגליל.

(מוקדש לע"נ התינוקת הטהורה, שרה ז"ל בת אביטל תחי').

שואלת בשלומי ומתעניינת בי כל כך!

מחזקת אותי על שלום בית אבל לא כמו איזה רבנית מטופת מוסר, אלה כמו אחות ממש! בגובה העיניים, מחזקת ומתחזקת אותי באמונה, כשהגענו לדבר על הילדים אמרה לי רק דבר אחד: "עזבי אותך אחותי, חינוך זה רק דוגמא אישית ואין עניין להתעכב על זה כל כך, נכון צריך השתדלות ותפילה, אבל עיקר האנגריות שלנו זה שלום בית. שלום בינך לבין בעלך!!! אנחנו נשארים יחד עם הבעל שלנו. בסופו של דבר הילדים בע"ה יתחננו ויקימו בתים לתפארת בע"ה, והוא נשאר החבר הכי טוב שלך, ואת נשארת החברה הכי טובה שלו. וכל כך התחזקתי ממנה. היא הסתכלה עלי ואמרה לי "תדעי לך עמוק בפנים הנשמה שלנו לא בנויה למחלוקת, יהודים הם אנשי שלום". וסיפרה לי שכך החליטה לכתוב של המצבה של הילדה הזאת, קראו לה ש'רה ושם כתוב: שלום רצה ה'. ה' יתברך רוצה שלום. וזה מתחיל אצלינו בבית. אצלך ואצל בעלך!"

נשות אנש אהובות שלי, יותר מזה אין לי מה להוסיף. באתי לשם עם כזאת קטנות המוחין, מלאה בטרניה ובילבולים מלאה בחלישות הדעת... מלאה ברגשות אשמה... בעיקר מלאה בעצמי. כשיצאתי מימנה. התביישתי. היא גרמה לי "לצאת מעצמי". זכרות איך מוהרא"ש כל הזמן אומר לנו, צאי מעצמך?!

שלום אחיות יקרות שלי

השבוע הלכתי לבקר חברה טובה (שהיתה גרה כאן ביבנאל), וניפגשנו בנסיבות מצערות מאוד לא עלינו. היא איבדה תינוקת בת חמישה חודשים שנפטרה בצורה טראגית ונשכחה ברכב. אין לי עניין לצער אף אחת כאן וזו כמובן לא דרכי, אך אלה ימים לא פשוטים לעם ישראל. ולהתחזק יחד בשיחת חברות באנו.

הגעתי אליה והייתי בטוחה שאמצא אישה שבורה ורצוצה, וחשבתי בראשי מה את כבר יכולה לעשות או להגיד על מנת לחזק אותה...

אך בשניה הראשונה שנפגשנו, הבנתי שטעיתי בגדול. פגשתי בחיך ענק מאוזן לאוזן וחיבוק עצום חם ועוטף! פגשתי אישה כאובה, ושמחה כאחד. באתי לחזק (עאלק...) ויצאתי מחוזקת!!! מאוודד מחוזקת! מה זה מחוזקת... הרגשתי שיצאתי משיעור תורה של גדול דור. אישה פשוטה יושבת בצימר עם ילדיה (המקסימים והמלאים שמחת חיים!!!), ומחכה לי עם שתיה וכיבוד וכו'... צוחקת איתי מעלה איתי זכרונות מפעם

פינת השמחה

הרי האישה תמיד צודקת, והבעל תמיד טועה.
מה קורה כשהבעל אומר לה שהיא צודקת, הוא צודק או טועה?

עכשיו מתחילים לבוא המון אורחים, כי הופשת הקיץ התחיל, ולכן אני מאד מבקש אותך שתקבלי את כל אורחת בסבר פנים יפות, כדי שיהיה קידוש שם שמים נעשה על ידינו, וקידוש שם רביז"ל
(מכתב לנשים, תמוז תשע"ב)